

Het Pad

De schaduw van de wolken, schuift langzaam over't land
En ik volg ze in hun sporen, zo verloren door de lucht
Langs een pad, doorheen de velden
Tgaat toch wel vermoed ik, ergens heen
En in de bomen fluit de wind, een eenzaam lied van vergetelheid
En ik fluit mee zachtjes aan, terwijl ik mijmer van waar ik zal gaan
Langs dit pad, door niemand bewandeld
Tgaat toch wel vermoed ik, ergens heen
De zachte zoete weides, berusten in tederheid
En ik geef me over, aan de gratie van moeder natuur
Er loopt een pad, en ik volg het
Tgaat toch wel vermoed ik, ergens heen

met dank aan Tuur Kyndt